

Sogneaften med Broder Wandahl

Onsdag den 31. oktober får vi besøg af Broder Wandahl i Malling sognegård. Mødet begynder kl. 19.30, og Wandahl har valgt emnet:

**Humor og Alvor
- glimt fra et præsteliv**

Wandahl har siden 1984

været sognepræst ved Arhus Domkirke, hvor han gennem årene har været en afholdt prædikant og sjælesørger. Søndag den 10. juni sagde han farvel til menigheden i en fyldt domkirke.

Mange har sikkert oplevet, at Broder Wandahl har en særlig evne til at blande alvor

og humor - og det vil vi også få at høre, når han besøger Malling.

Alle er velkomne til denne aften.

Emmy Haahr Jensen

Tre lam - og deres betydning

Da Malling Sognegård stod færdig i 1982, stod vi i menighedsrådet med en betragtelig sum penge, som det var lykkedes at spare under opførelsen. Der var enighed om, at disse penge skulle anvendes til forskønnelse af pladsen foran sognegården, og opgaven blev overdraget kunstneren Erik Heide fra Mors, som vi i forvejen kendte, bl.a. fra hans fornemme udsmykning af Ravnsbjergkirken i Viby. Han kom så en dag til Malling. Og efter at have

besigtiget kirken og sognegården, og efter at være blevet spurgt om et forslag til opgavens løsning, erklærede han, at da både kirkens sengotiske altertavle og dens prædikestol fra baroktiden var udsmykket med det oldkirkelige symbol lammet, så syntes han, at vi skulle lade alle gode gange være tre, hvorfor han tilbød ved indkørslen til sognegården i grønlandsk granit at skabe et lam, liggende ved en marterpæl, udført i jern. Og sådan blev det som bekendt. Et ge-

nuint kristent symbol i den smukkeste udformning. Og samtidig et skikkeligt ridedyr til glæde for byens mindste!

Og det blev så også sådan, at Knud Norge Mikkelsens fremragende, stiliserede, og alligevel symbolsk fabulørende tegning af Erik Heides lammeskulptur, da Malling Menighedsråd i 1991 stod for at

skulle udgive eget kirkeblad, valgtes som fast forside: som en tilbagevendende påmindelse om, at Johannes Døberens ord i Johannes-evangéliet om Jesus: "Se det Guds lam, der bærer verdens synd", er alt, hvad der er at sige om Gud: at det med andre ord ikke er alle de naive, glatte, venlige og samtalebefordrende meninger om den gode Gud, det drejer sig om i kristendommen, men at det, som altid, hvis det overhovedet skal

have mening at være kristen og gå til kristen gudstjeneste, er den Jesus, der kalder mennesket ved det rette navn, nemlig synder, og som bærer verdens synd, fordi der faktisk er en synd at bære!

Og det vil jo så sige, at dersom vi tror, at vi er givet i hinandens hænder: at livet ikke er vores egen opfindelse: at livet ikke bare er en god gave, men også en hård opgave, så vil vi også vide, at Gud må være "det Guds lam, der bærer verdens synd". Og hvordan skulle du og jeg ellers kunne leve videre bare en enkelte dag til?

Malthe Madsen

